

Besluit houdende wijziging van het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens, het Besluit politiegegevens en het Besluit beveiliging burgerluchtvaart in verband met de verstrekking van justitiële gegevens en politiegegevens aan derden en enkele andere wijzigingen

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Veiligheid en Justitie, mede namens Onze Minister van Defensie van ... .. 2014, Directie Wetgeving en Juridische Zaken, nr. ...; Gelet op artikel 13, eerste lid, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, de artikelen 18, eerste lid, en 23, tweede lid, van de Wet politiegegevens en artikel 76e, eerste lid, van de Luchtvaartwet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ..., nr....);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Veiligheid en Justitie, mede namens Onze Minister van Defensie van ..., Directie Wetgeving en Juridische Zaken, nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 11a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11b

Ten behoeve van de naleving van het bepaalde in artikel 3, tweede lid, artikel 4, eerste en tweede lid, en artikel 9, vierde lid, van de Wet politiegegevens worden justitiële gegevens, bedoeld in artikel 6 en artikel 7, eerste lid, onder b, g, h, onderdeel 4°, i, j, onderdeel 3°, en k, verstrekt aan de verantwoordelijke, bedoeld in artikel 1, onderdeel f, van de Wet politiegegevens en in artikel 1, onderdeel c, van het Besluit politiegegevens bijzondere opsporingsdiensten. De verantwoordelijke vernietigt de ontvangen justitiële gegevens terstond na verwerking.

B

Na artikel 18 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 18a

Justitiële gegevens worden desgevraagd verstrekt aan de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, voor zover hij deze behoeft voor het nemen van beslissingen op bezwaar of beroep.

C

In artikel 21, onder a, wordt ingevoegd na "artikel 3 van de Politiewet 2012": en de uitvoering van de taken, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten,.

D

In artikel 22a wordt "artikel 1, onder i" vervangen door: artikel 1, onder h.

E

Na artikel 22b wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 22c

Justitiële gegevens van degene die in het bezit is van een toegangsbewijs als bedoeld in artikel 11a, eerste lid, van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart, worden ambtshalve verstrekt aan Onze Minister. Onze Minister verstrekt de justitiële gegevens, bedoeld in artikel 6, eerste lid, en artikel 7, eerste lid, onder f, terzake van de strafbare feiten die van belang zijn voor de beoordeling van een met het oog op het uitoefenen van de werkzaamheden op een luchtvaartterrein aangevraagde verklaring omtrent het gedrag, verder aan de exploitant van het desbetreffende luchtvaartterrein met het oog op toepassing van artikel 11a, vierde lid, van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart.

F

Artikel 26, eerste lid, onder b, komt als volgt te luiden:

b. de President van De Nederlandsche Bank N.V., ten behoeve van het onderzoek naar de betrouwbaarheid en de geschiktheid van personen die werkzaamheden gaan verrichten of verrichten bij deze rechtspersoon of bij de Europese Centrale Bank;

ARTIKEL II

Het Besluit politiegegevens wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2:13, tweede lid, onderdeel c, wordt de zinsnede "artikel 16, eerste lid, onderdeel c" vervangen door: artikel 16, eerste lid, onderdeel b.

B

Artikel 4:2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. Onderdeel b komt te luiden:

b. de stichting slachtofferhulp Nederland, ten behoeve van het behartigen van belangen van slachtoffers van strafbare feiten of verkeersongevallen, de stichting slachtoffer in beeld, ten behoeve van de bemiddeling tussen slachtoffers van strafbare feiten of verkeersongevallen en verdachten of veroordeelden, en de stichting Comensha, ten behoeve van het behartigen van belangen van slachtoffers van mensenhandel.

b. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel k, subonderdeel 3°, door een puntkomma, wordt een subonderdeel toegevoegd, luidende:

4°. het verzoek tot weigering of vervallenverklaring van een reisdocument, op grond van artikel 23 van de Paspoortwet.

c. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel y door een puntkomma, worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

z. het Agentschap Basisadministratie Persoonsgegevens en Reisdocumenten van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties met het oog op de weigering of vervallenverklaring van reisdocumenten zoals bedoeld in artikel 24, onder b, van de Paspoortwet;

aa. de inspecteur, bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene douanewet, voor zover hij deze gegevens behoeft voor een goede uitvoering van de in die wet aan hem opgedragen taken.

2. In het derde lid wordt "en de Algemene wet inzake rijksbelastingen" vervangen door: , de Algemene wet inzake rijksbelastingen en de Algemene douanewet.

C

Aan artikel 4:3 wordt een lid toegevoegd, luidende:

7. Politiegegevens die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 8, 9, 10, eerste lid, onderdelen a en c, en 13, eerste lid, van de wet, kunnen door tussenkomst van het openbaar ministerie worden verstrekt aan de daartoe aangewezen vertegenwoordigers van de deelnemende bestuursorganen aan een Regionaal Informatie- en Expertisecentrum, voor zover het betreft politiegegevens die relevant zijn voor de afstemming van het bestuurlijk en strafrechtelijk handhavend optreden bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit en er tussen de verantwoordelijke en de betreffende bestuursorganen afspraken zijn gemaakt over welke gegevens verstrekt worden, in welke gevallen en onder welke voorwaarden. De verantwoordelijke legt deze afspraken vast.

D

Artikel 6a:6 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het vierde lid wordt toegevoegd: openbaar ministerie. Daarbij kunnen nadere voorwaarden worden gesteld..
2. In het vijfde lid wordt ingevoegd na "Onze Minister van Veiligheid en Justitie": en de gezaghebber.

ARTIKEL III

In het Besluit beveiliging burgerluchtvaart wordt na artikel 11 een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

1. Personen die werkzaam zijn op een luchtvaartterrein en die toegang hebben tot de om

beveiligingsredenen beperkt toegankelijke zones van de in artikel 37b, eerste lid, onder b en c, van de Luchtvaartwet bedoelde delen van dat luchtvaartterrein, beschikken over een door een exploitant van een luchtvaartterrein verstrekt of erkend toegangsbewijs.

2. Alvorens het toegangsbewijs als bedoeld in het eerste lid, wordt verstrekt, wordt een achtergrondonderzoek ingesteld. Ten aanzien van de personen bedoeld in het eerste lid, omvat dit onderzoek de afgifte van een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, die is gekoppeld aan continue controle op nieuwe gegevens in de justitiële documentatie van de houder van de verklaring. Ten aanzien van personen die een functie vervullen of willen vervullen die is aangewezen als vertrouwensfunctie, omvat dit onderzoek de afgifte van een verklaring als bedoeld in artikel 1, onder b, van de Wet veiligheidsonderzoeken.

3. De exploitant van een luchtvaartterrein registreert de voor- en achternaam van de persoon aan wie een toegangsbewijs als bedoeld in het eerste lid, wordt verstrekt, alsmede andere identificerende gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de continue controle, bedoeld in het tweede lid. Met het oog op de toepassing van het vierde lid verstrekt de exploitant deze gegevens periodiek aan Onze Minister van Veiligheid en Justitie.

4. Indien de exploitant van een luchtvaartterrein vermoedt dat degene die bij de aanvraag van het toegangsbewijs een verklaring omtrent het gedrag, als bedoeld in het tweede lid, heeft overgelegd, niet meer voldoet aan de eisen voor het afgeven van een verklaring omtrent het gedrag, verlangt de exploitant dat die persoon binnen een door de exploitant vast te stellen termijn opnieuw verzoekt om afgifte van een verklaring omtrent het gedrag. Het toegangsbewijs van de desbetreffende persoon wordt door de exploitant onmiddellijk geblokkeerd.

5. Het toegangsbewijs van de persoon bedoeld in het vierde lid die niet binnen een redelijke termijn een verklaring omtrent het gedrag overlegt, wordt ingenomen.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

De Minister van Defensie,

Nota van toelichting

I. Algemeen deel

1. Inleiding

Dit besluit omvat een aantal wijzigingen in het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens (hierna: Bjsjg), in het Besluit politiegegevens (hierna: Bpg) en in het Besluit beveiliging burgerluchtvaart. Het betreft, naast enkele technische wijzigingen, onder meer de verstrekking van persoonsgegevens ten behoeve van de screening van personeel, het intrekken of laten vervallen van reisdocumenten en het verstrekken van zogeheten afloopberichten aan de politie. Hierdoor zijn de verschillende instanties beter in staat hun wettelijke taken en plichten uit te voeren. Mede namens mijn ambtgenoot van Defensie licht ik de wijzigingen hieronder nader toe.

Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens (Bjsjg)

Dit besluit maakt er allereerst de verstrekking van justitiële gegevens aan de verantwoordelijke, bedoeld in de Wet politiegegevens en het Besluit politiegegevens bijzondere opsporingsdiensten, mogelijk opdat hij kan voldoen aan zijn taken die volgen uit de Wet politiegegevens (hierna: Wpg). De hiermee samenhangende wijziging van het Bjsjg wordt toegelicht in paragraaf 2 van deze nota van toelichting.

Dit besluit regelt ten tweede de juridische basis voor de informatie-uitwisseling tussen de verschillende instanties die noodzakelijk is voor het realiseren van continue screening in de burgerluchtvaart. Deze juridische basis wordt deels in het Bjsjg en deels in het Besluit beveiliging burgerluchtvaart gelegd. Deze wijzigingen worden toegelicht in paragraaf 3 van het algemene deel en in het artikelsgewijze deel van deze nota van toelichting.

Ook wordt de verstrekking van justitiële gegevens aan de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming ten behoeve van zijn rechtsprekende taak in dit besluit geregeld. Deze wijziging wordt toegelicht in het artikelsgewijze deel van deze nota van toelichting. Het besluit regelt verder de verstrekking van justitiële gegevens aan de hulpofficier van justitie voor de uitvoering van de taken die hij heeft op grond van de Wet op bijzondere opsporingsdiensten. Ook deze wijziging wordt toegelicht in het artikelsgewijze deel van deze nota van toelichting. Daar wordt tevens de wijziging van artikel 26, eerste lid, onder b, Bjsjg toegelicht. In deze bepaling wordt de verstrekking van justitiële gegevens aan de president van De Nederlandsche Bank verruimd, om zo ook tussentijdse screening van personeel en screening van personeel dat tijdelijk werkzaamheden gaat verrichten mogelijk te maken. De wijziging van artikel 22a Bjsjg is

van technische aard en wordt toegelicht in het artikelsgewijze deel van deze nota toelichting.

Besluit politiegegevens

De wijzigingen in het Bpg voorzien in verruiming van de mogelijkheden tot verstrekking van politiegegevens aan derden. Zo zijn de verstrekking van politiegegevens ten behoeve van het behartigen van de belangen van slachtoffers verruimd, door deze gegevens ook te kunnen verstrekken aan de stichting slachtoffer in beeld en de stichting Comensha. Voor de afstemming van het bestuurlijk en strafrechtelijk handhavend optreden bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit is de verstrekking van politiegegevens mogelijk gemaakt aan de daartoe aangewezen vertegenwoordigers van de deelnemende bestuursorganen aan een Regionaal Informatie- en Expertisecentrum (hierna: RIEC). Twee wijzigingen hebben betrekking op de registratie in het Register Paspoortsignaleringen. Het Agentschap Basisadministratie Persoonsgegevens en Reisdocumenten (hierna: BPR) beheert namens het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (hierna: BZK) dit register. Ten behoeve van de beslissing om een persoon te registreren in dit register wordt de verstrekking van politiegegevens aan het BPR geregeld. In datzelfde kader is de verstrekking van politiegegevens aan de Minister van Veiligheid en Justitie mogelijk gemaakt, waarmee hij een verzoek tot registratie aan de Minister van BZK kan onderbouwen. Ook met betrekking tot de Algemene douanewet (hierna: Adw) zijn twee wijzigingen doorgevoerd. Allereerst betreft dit de verstrekking van politiegegevens aan de inspecteur, ten behoeve van de wettelijke taken die hij heeft op grond van de Adw. Daarnaast wordt de verstrekking van politiegegevens aan douaneambtenaren mogelijk, ten behoeve van de inschatting van veiligheidsrisico's bij de uitoefening van het toezicht op de naleving van de Adw.

De verstrekking van politiegegevens aan de gezaghebbers van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba is mogelijk gemaakt in verband met het verlenen van een vergunning voor wapenbezit. De wijzigingen in artikel 2:13 en artikel 6a:6, vierde lid, Bpg zijn van technische aard. De bovengenoemde wijzigingen in het Bpg zijn in het artikelsgewijze deel van deze nota van toelichting toegelicht.

Grondrechten en waarborgen

Verstrekking van justitiële gegevens en politiegegevens aan derden kan betekenen dat het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer wordt beperkt.

Dit besluit biedt de nodige waarborgen om te verzekeren dat met de gegevensverstrekking wordt voldaan aan de eisen die daaraan op grond van de nationale en internationale rechtsregels gesteld worden (artikel 10 van de Grondwet, artikel 16 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de

grondrechten van de Europese Unie en artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden). Beperkingen bij of krachtens de wet voorzien, zijn toegestaan mits daarmee een legitiem doel wordt nagestreefd en de beperking noodzakelijk is in een democratische samenleving. Aan het vereiste van een wettelijke grondslag voor het verstrekken van justitiële gegevens wordt voldaan doordat de Wjsg de mogelijkheid biedt tot de verstrekking van justitiële gegevens aan personen en instanties die met een publieke taak zijn belast. Vereist is dat de verstrekking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang en voor een goede taakuitoefening van degene aan wie justitiële gegevens worden verstrekt. In het navolgende wordt per wijziging toegelicht waarom de verstrekking van justitiële gegevens in dat geval noodzakelijk is. Voor de verstrekking van politiegegevens geldt dat de Wpg de wettelijke grondslag biedt voor de verstrekking van deze gegevens aan derden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen personen en instanties worden aangewezen aan wie of waaraan, met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, politiegegevens worden of kunnen worden verstrekt ter uitvoering van de bij of krachtens die algemene maatregel van bestuur aan te geven taak (artikel 18, eerste lid, Wpg). Het criterium van een zwaarwegend algemeen belang strekt tot een zorgvuldige afweging van de betrokken belangen. Bij de aanwijzing van personen en instanties in dit besluit is telkens afgewogen dat een zwaarwegend algemeen belang de verstrekking van politiegegevens nodig maakt. Dit wordt toegelicht in het artikelsgewijze deel van de toelichting.

Deze nota van toelichting is als volgt opgebouwd. In paragraaf 2 wordt ingegaan op de adviezen van de verschillende instanties. In paragraaf 3 wordt de wijziging in het Bjsjg die betrekking heeft op de zogeheten afloopberichten toegelicht. In paragraaf 4 wordt de continue screening in de burgerluchtvaart uiteengezet. De financiële paragraaf is opgenomen in paragraaf 5.

2. Ontvangen adviezen

Over het ontwerp van dit besluit is advies gevraagd aan het College van procureurs-generaal van het openbaar ministerie, het College bescherming persoonsgegevens (hierna: Cbp), de Koninklijke marechaussee (hierna: Kmar), het platform Bijzondere Opsporingsdiensten, de nationale politie, de Nederlandse orde van Advocaten, de Raad voor de rechtspraak, de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak, de Raad voor Strafrechts□toepassing en Jeugdbescherming (hierna: RSJ) en de Nederlandsche Bank (hierna DNB).

[In deze paragraaf zal kort de algemene strekking van de ontvangen adviezen worden beschreven.]

3. Afloopberichten

Artikel 11b Bjsgr biedt een grondslag voor de verstrekking van die justitiële gegevens die degene die verantwoordelijk is voor de verwerking van politiegegevens nodig heeft om de wettelijke verplichtingen bepaalde gegevens te verwijderen, verbeteren, aan te vullen of te vernietigen, na te leven. Hieronder wordt ingegaan op de doelen waarvoor binnen de Wpg gegevens worden verwerkt, de rol die de verantwoordelijke daarbij geeft (3.1), de problemen in de huidige praktijk (3.2) en hoe de wijziging hierin verbetering aanbrengt (3.3).

3.1 Verwerking van politiegegevens door de verantwoordelijke

De Wpg kent vijf specifieke doeleinden voor de verwerking van politiegegevens. Deze verwerkingsdoeleinden betreffen de verwerking van politiegegevens met het oog op de uitvoering van de dagelijkse politietaken (artikel 8, eerste lid, Wpg), gerichte verwerkingen ten behoeve van een onderzoek met het oog op de handhaving van de rechtsorde in een bepaald geval (artikel 9, eerste lid, Wpg), gerichte verwerkingen met het oog op het verkrijgen van inzicht in de betrokkenheid van personen bij bepaalde ernstige bedreigingen van de rechtsorde (artikel 10, eerste lid, Wpg), verwerkingen met het oog op de controle op en het beheer van een informant alsmede de beoordeling en verantwoording van het gebruik van informantgegevens (artikel 12, eerste lid, Wpg) en verwerkingen ten behoeve van de ondersteuning van de politietaken (artikel 13, eerste lid, Wpg). Ieder verwerkingsdoeleinde kent zijn eigen verwerkingsregime in de vorm van autorisaties, verwerkingsmogelijkheden en verwerkingstermijnen. Ongeacht het verwerkingsdoel gelden voor alle verwerkte politiegegevens algemene uitgangspunten als bedoeld in de artikelen 3 en 4 Wpg, zoals doelbinding, noodzakelijkheid, rechtmatigheid, juistheid en volledigheid.

De verantwoordelijke, bedoeld in artikel 1, onderdeel f, Wpg en artikel 1, onderdeel c, van het Besluit politiegegevens bijzondere opsporingsdiensten heeft de verplichting het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vast te stellen (artikel 1, onder d, van de Wet bescherming persoonsgegevens). In de Wpg is bepaald dat de verantwoordelijke de nodige maatregelen treft opdat de politiegegevens die zijn verwerkt ten behoeve van een onderzoek met het oog op de handhaving van de rechtsorde in een bepaald geval, maximaal een half jaar nadat deze niet langer noodzakelijk zijn voor het doel van het onderzoek worden verwijderd (artikel 9, vierde

lid, juncto artikel 4, tweede lid, Wpg). Daarnaast is de verantwoordelijke gehouden de nodige maatregelen te treffen zodat alleen rechtmatig verkregen politiegegevens worden verwerkt en deze gegevens te verbeteren, vernietigen of aan te vullen indien hem blijkt dat deze onjuist of onvolledig zijn (artikel 3, tweede lid, en artikel 4, eerste lid, Wpg).

3.2 De problemen in huidige praktijk

Voor een goede invulling van deze wettelijke plichten door de verantwoordelijke is het noodzakelijk dat hij in kennis wordt gesteld van de afloop van de strafrechtelijke procedure van bepaalde strafzaken. Die afloop kan strekken tot de noodzaak om bepaalde politiegegevens te verwijderen, te verbeteren, te vernietigen of aan te vullen. In de huidige praktijk verloopt het proces van tijdige verwijdering, en verbetering, vernietiging of aanvulling van bepaalde politiegegevens niet goed (zie in dit verband WODC-rapport 'Glazen privacy', blz. 70, 73 en 140, Kamerstukken II 2013/14, 33 842, nr. 1 bijlage). Het ontbreekt aan goede technische voorzieningen die de geautomatiseerde verstrekking van afloopberichten mogelijk maakt. Dit komt mede doordat het beheer van de benodigde gegevens en de ICT binnen het openbaar ministerie en zeker bij de voormalige politiekorpsen versnipperd was. Ook ontbreekt het in bepaalde politiesystemen aan een goede labeling van de politiegegevens die zijn verwerkt met het onderzoeksdoel, bedoeld in artikel 8, eerste lid, of artikel 9, eerste lid, Wpg. Dit onderscheid is van belang omdat beide een ander verwijderingsregime kennen. Ten slotte voorziet de 'Aanwijzing afloopberichten aan de verantwoordelijke', van het College van procureurs-generaal (Stcrt. 2012, 26861) slechts in een zeer beperkt aantal inhoudelijke afloopberichten, die ook nog eens schriftelijk werden verstrekt en niet altijd leidden tot een verwerking bij de opsporingsdiensten.

3.3 Verstrekking van justitiële gegevens als afloopbericht

Met de toevoeging van artikel 11b is voorzien in een werkbare en toereikende juridische basis voor het proces van verstrekking van gegevens uit de strafrechtelijke procedure aan de verantwoordelijke zodat deze de nodige maatregelen kan nemen ter naleving van het bepaalde in de Wpg. De realisatie van één landelijke uniforme informatiehuishouding voor de nationale politie en de keuze van de politie, de Koninklijke marechaussee (hierna: Kmar) en andere opsporingsdiensten om gebruik te maken van eenzelfde systeem voor de verwerking van politiegegevens die worden verwerkt in het kader van de grotere rechercheonderzoeken vereenvoudigt een geautomatiseerde ontvangst van berichten. Door de verstrekking in handen te stellen van één instantie, de Justitiële Informatiedienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie, uit één bronbestand, de justitiële documentatie, wordt voldaan aan een andere belangrijke randvoorwaarde. Alle door het openbaar ministerie verwerkte vervolgingsbeslissingen, alle uitspraken door de

strafrechter en gegevens over de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen worden immers uit hoofde van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (hierna: Wjsg) verwerkt door de Justitiële Informatiedienst, namens de Minister van Veiligheid en Justitie.

De justitiële gegevens die moeten worden verstrekt om de verantwoordelijke zijn taak te kunnen laten uitoefenen, zijn allereerst de persoon en zaakidentificerende gegevens. Dit betreffen de gegevens, bedoeld in artikel 6 en artikel 7, eerste lid, onder b, Bjsg. De gegevens zien op zowel natuurlijke personen als rechtspersonen.

Daarnaast zullen de justitiële gegevens moeten worden verstrekt die betekenis hebben voor het bepalen of het doel van het onderzoek door de politie is bereikt. De noodzaak tot verwerking van politiegegevens vervalst immers wanneer het doel van het onderzoek is gerealiseerd (artikel 9, vierde lid, Wpg). Doorgaans is het doel van het onderzoek gerealiseerd wanneer alle daders van het strafbare feit zijn opgespoord en vervolgd (Kamerstukken II 2005/06, 30 327, nr. 3, blz. 46) en de door de rechter opgelegde straf of maatregel daadwerkelijk geheel ten uitvoer is gelegd (Aanwijzing Wet politiegegevens en de rol van de officier van justitie, Stcrt. 2013, nr. 24124, onderdeel 7). Als dader moet in dit verband ook worden gezien degene aan wie onherroepelijk een strafbeschikking is opgelegd, degene die heeft getransigeerd en degene van wie de officier van justitie de beslissing heeft genomen de strafzaak beleidsmatig te seponeren. Aan de verantwoordelijke dienen aldus de justitiële gegevens te worden verstrekt over de tenuitvoerleggingsdata van opgelegde straffen, maatregelen of strafbeschikking, en de datum waarop een beslissing tot een beleidssepot is genomen. Dit betreffen de gegevens, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder g, onderdeel 1° en 2°, onder h, onderdeel 4°, i en k, Bjsg. Deze gegevens zijn nodig, omdat hiermee kan worden bepaald of het onderzoeksdoel is gerealiseerd.

Ook zullen de justitiële gegevens moeten worden verstrekt die voor de verantwoordelijke van belang zijn vanwege de verplichting tot verbetering, vernietiging of aanvulling van politiegegevens. Dit betreft gegevens over de rechterlijke uitspraken tot vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, en bepaalde beslissingen tot technisch sepot met de sepotcode 07 (onrechtmatig verkregen bewijs), bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder g en j, onderdeel 3°, Bjsg. De persoonsgegevens die betrekking hebben op deze zaken die nog niet hebben geleid tot een onherroepelijke veroordeling moeten opgeslagen blijven in de politiesystemen. Het doel is immers nog niet bereikt. De verstrekte gegevens over bijvoorbeeld een vrijspraak zullen veelal tot actualisering en aanvulling van de politiegegevens moeten leiden.

Andere beslissingen tot technisch sepot dan die hiervoor werden genoemd, worden niet verstrekt nu deze beslissingen inhouden dat het onderzoeksdoel niet is gerealiseerd en de politiegegevens derhalve niet behoeven te worden verwijderd. De technische sepotcodes 01 (ten onrechte als verdachte aangemeld) en 09 (rechtmatige geweldsaanwending) zijn voor de verantwoordelijke ook relevant, maar dit betreffen ingevolge artikel 7, eerste lid, onder a, Bjsg geen justitiële gegevens. De Justitiële Informatiedienst zal, namens het openbaar ministerie, de berichten van het openbaar ministerie over de sepotbeslissingen 01 (ten onrechte als verdachte aangemeld) en 09 (rechtmatige geweldsaanwending) doorverstrekken aan de verantwoordelijke.

Voor de goede orde merk ik op dat alleen de hiervoor genoemde justitiële gegevens worden verstrekt aan de verantwoordelijke zodat de verantwoordelijke kan voldoen aan zijn genoemde inspanningsverplichting op grond van de Wpg. Alleen de justitiële gegevens die leiden tot aanvulling van politiegegevens komen onder het regime van de Wpg en worden als zodanig bewaard. De verstrekte justitiële gegevens worden terstond vernietigd aangezien het doel van de verstrekking (aanvullen, verbeteren, verwijderen of vernietigen van de politiegegevens) is bereikt. Deze vernietiging ligt vast in de laatste volzin van artikel 11b.

4. Continue screening burgerluchtvaart

4.1 Algemeen

Voor het verkrijgen van een toegangsbewijs dat personeel toegang geeft tot luchthavens is in voorgeschreven gevallen een achtergrondonderzoek vereist. Het gaat hierbij om de luchthavens Amsterdam Airport Schiphol, Eindhoven Airport, Rotterdam The Hague Airport, Maastricht Aachen Airport en Groningen Airport. Voor de om beveiligingsredenen beperkt toegankelijke zones van de luchthavens waar geen passagiers mogen komen, wordt het achtergrondonderzoek ingevuld door een verklaring van geen bezwaar (VGB) of een verklaring omtrent het gedrag (VOG) waarbij doorlopend wordt beoordeeld of sprake is van nieuwe justitiële gegevens terzake van een strafbaar feit dat – indien op dat moment door de houder van het toegangsbewijs een aanvraag voor een VOG zou worden ingediend – ertoe leidt dat de VOG niet zou worden afgegeven. Deze doorlopende beoordeling wordt aangeduid als continue screening. Het nieuwe artikel 22c Bjsg en het nieuwe artikel 11a van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart maken deze continue screening mogelijk.

Uit EU-verordening 185/2010 volgt dat een achtergrondonderzoek naar de persoon dient plaats te vinden voorafgaand aan de verstrekking van het toegangsbewijs dat toegang geeft tot de beperkt toegankelijke delen van de luchthaven. Voor het verkrijgen van een toegangsbewijs was in alle gevallen een veiligheidsonderzoek, uitgevoerd door of namens de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (hierna: AIVD), verplicht en diende een verklaring van geen bezwaar (VGB) afgegeven te worden. Mede in het licht van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet veiligheidsonderzoeken in verband met het opnemen van een grondslag voor het doorberekenen van kosten verbonden aan het uitvoeren van veiligheidsonderzoeken alsmede enkele andere wijzigingen (Kamerstukken II 2012/13, 33 673, nrs. 2 en 3) is een heroriëntatie gestart op het aanwijzingsbeleid bij vertrouwensfuncties.

Met de periodieke herijking van het aanwijzingsbesluit voor vertrouwensfuncties in de burgerluchtvaart is mede kritisch gekeken naar alternatieven die voor bepaalde functies een gelijkwaardig veiligheidsniveau kunnen bieden. Dit heeft ertoe geleid dat voor een aantal functies de VGB niet langer verplicht is gesteld. Er is onder meer gekozen voor een verplichte VOG, eventueel gekoppeld aan continue screening, in plaats van een VGB. Dit houdt mede verband met de sterk toegenomen fysieke beveiligingsmaatregelen op de luchthavens de afgelopen jaren. Daarnaast biedt de recent ingevoerde continue screening een goed alternatief om te waarborgen dat als personen eenmaal werkzaam zijn op de luchthaven, strafrechtelijke antecedenten die daarna opkomen, ook worden opgemerkt, zodat het toegangsbewijs wordt ingetrokken.

Voor functionarissen met specifieke functies of bevoegdheden blijft een VGB verplicht. De achtergrondonderzoeken anders dan de VOG met continue screening vallen buiten de reikwijdte van dit besluit.

Voor personeel dat toegang heeft tot de om beveiligingsredenen beperkt toegankelijke zones waar passagiers niet mogen komen, zoals bijvoorbeeld de bagagekelder en platformen, geldt dat een VOG die is gekoppeld aan continue screening is vereist. Deze continue screening is noodzakelijke gelet op het feit dat in deze gebieden kwetsbare processen plaatsvinden, zoals de afhandeling van reeds op verboden voorwerpen gecontroleerde bagage en vliegtuigen. De invoering van de continue screening voor deze groep is conform de aanbevelingen aan de Tweede Kamer in het kader van het onderzoek door de Commissie Oord (Kamerstukken II 2004/04, 28 404, nr. 30) over de veiligheidssituatie op de luchthaven Schiphol om voor personeel dat daar werkzaam is een meer dynamische vorm van het achtergrondonderzoek in te voeren. Deze aanbevelingen hebben eerder al geleid tot de invoering van een meer dynamische vorm van screening bij de VGB.

4.2 Werkwijze continue screening burgerluchtvaart

Het systeem van continue screening in de burgerluchtvaart is gebaseerd op het systeem dat wordt toegepast in de taxibranche (Stb. 2011, 314) en de kinderopvang (Stb. 2013, 40). Ten behoeve van de uitvoering van de continue screening dient de exploitant van een luchtvaartterrein een lijst bij te houden met gegevens van de personen waarvan het toegangsbewijs is gekoppeld aan een VOG met continue screening. De exploitant levert aan de beheerder van de justitiële documentatie, de Justitiële Informatiedienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie periodiek een actuele lijst van deze personen. Deze registratie en verstrekking van deze gegevens is nader geregeld in het Besluit beveiliging burgerluchtvaart (zie ook de artikelsgewijze toelichting bij Artikel IV). De Justitiële Informatiedienst controleert doorlopend of zich met betrekking tot deze personen mutaties voordoen in de justitiële documentatie. Indien dit het geval is, verstrekt de Justitiële Informatiedienst op grond van het Bjsjg alle justitiële gegevens van de betreffende persoon aan de Dienst Justis van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. De Dienst Justis beoordeelt vervolgens aan de hand van screeningsprofielen of het strafbare feit van invloed zou zijn geweest op het verkrijgen van de VOG. Daarbij wordt tevens bezien of overige justitiële gegevens in de weg staan aan het opnieuw verlenen van een VOG. Als dit het geval is, informeert de Dienst Justis de exploitant van het luchtvaartterrein, die vervolgens onmiddellijk het toegangsbewijs blokkeert. Deze blokkering is ook geregeld in het Besluit beveiliging burgerluchtvaart. Hiermee wordt gerealiseerd dat een medewerker waarover door de mutatie in de justitiële documentatie twijfel is ontstaan over zijn of haar betrouwbaarheid, niet langer toegang heeft tot de beperkt toegankelijke gebieden van het luchtvaartterrein. Dit heeft een positief effect op de veiligheid van de luchtvaartterreinen.

Zoals in het voorgaande vermeld, wordt bij een VOG, indien uit de continue screening blijkt dat betrokkene een relevant strafbaar feit heeft gepleegd, de exploitant van het luchtvaartterrein geïnformeerd, die direct het toegangsbewijs blokkeert. De exploitant stelt vervolgens een termijn waarbinnen betrokkene een nieuwe VOG kan aanvragen en overleggen. Indien betrokkene vervolgens niet binnen een redelijke termijn een nieuwe VOG overlegt, wordt zijn toegangsbewijs door de exploitant permanent ingenomen.

5. Financiële paragraaf

5.1 Afloopberichten

Met de invoering van artikel 11b Bjsjg (Artikel I, onderdeel A) zijn extra kosten gemoeid voor de politie, Rijksrecherche, Kmar en bijzondere opsporingsdiensten. Deze kosten zullen naar verwachting dermate beperkt van omvang zijn, dat dit kan worden opgevangen binnen de reguliere budgetten van de opsporingsdiensten. Het openbaar

ministerie zal de verantwoordelijke niet langer rechtstreeks afloopberichten hoeven verstrekken. Dit levert een besparing op. Extra kosten die gemoeid zullen gaan met de verstrekking van justitiële gegevens door de Justitiële Informatiedienst aan de verantwoordelijke zullen binnen de begroting van het Ministerie van Veiligheid en Justitie worden opgevangen. De technische infrastructuur tussen de Justitiële Informatiedienst en de politie en Kmar bestaat reeds.

[PM]

5.2 Continue Screening

De kosten voor de Dienst Justis die gepaard gaan met de continue screening van de VOG – die is aangevraagd ten behoeve van het uitoefenen van werkzaamheden op een luchtvaartterrein - zullen aan de exploitant van de luchtvaartterreinen worden doorbelast. Deze hebben reeds aangegeven hiertegen geen bezwaren te hebben, gelet op het feit dat het alternatief – een VGB – veel duurder is.

[PM]

5.3 Overige wijzigingen

[PM]

II. Artikelsgewijs deel

(Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens)

Artikel I, onderdeel A (artikel 11b)

De verstrekking van justitiële gegevens ten behoeve van de naleving van bepaalde voorschriften uit de Wpg (afloopberichten) is toegelicht in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze toelichting.

Artikel I, onderdeel B (artikel 18a)

De invoeging van artikel 18a regelt dat justitiële gegevens aan de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (hierna: RSJ) kunnen worden verstrekt, voor zover de RSJ deze nodig heeft bij het nemen van een beslissing op bezwaar of beroep (de rechtsprekende taak). De RSJ heeft twee taken, te weten rechtspraak en advisering op het gebied van de jeugdbescherming en op het gebied van de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen.

De RSJ treedt op als beroepsrechter in bij wet geregelde bezwaar- en beroepsprocedures voor ingeslotenen in justitiële inrichtingen. Deze rechtsprekende taak van de RSJ is opgedragen aan beroepscommissies, en betreft onder meer beslissingen van de inrichtingsdirecteur, de selectiefunctionaris of de Minister van Veiligheid en Justitie of het medisch handelen van een inrichtingsarts. Bij met name de beslissingen van beroepscommissies inzake verlof en (over)plaatsing van gedetineerden is het van belang dat deze commissies beschikken over relevante uitspraken en de justitiële documentatie van de betrokkene. Vooral in gevallen dat verlof wordt afgewezen vanwege de ernst van het delict, recidivegevaar of maatschappelijke onrust, is het voor de beoordeling van het beroep van belang om te kunnen beschikken over de betreffende uitspraak en het uittreksel uit het justitieel documentatieregister. De uitspraken van de beroepscommissie kunnen hierdoor beter worden gemotiveerd en onderbouwd. Deze wijziging heeft de verstrekking van deze justitiële gegevens aan de RSJ mogelijk gemaakt. Daarbij is aangesloten bij de regeling van artikel 18 Bjsjg. In die bepaling is geregeld dat aan de directeur van een justitiële inrichting justitiële gegevens kunnen worden verstrekt, onder meer voor het nemen van beslissingen over verlof.

Artikel I, onderdeel C (artikel 21)

Op grond van artikel 21, onderdeel a, Bjsjg worden justitiële gegevens desgevraagd verstrekt aan de hulpofficier van justitie ten behoeve van de daadwerkelijke handhaving

van de rechtsorde (artikel 3 Politiewet 2012) en aan de hulpofficier van justitie van de Kmar ten behoeve van de politietaken (artikel 4, eerste lid, Politiewet 2012). Met deze wijziging is ook geregeld dat justitiële gegevens kunnen worden verstrekt aan een hulpofficier van justitie van de bijzondere opsporingsdiensten ten behoeve van de uitvoering van zijn taken, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten.

Opsporingsambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten (hierna: BOD) kunnen door de Minister van Veiligheid en Justitie worden aangewezen als hulpofficier van justitie (artikel 146a, onder d, Sv). Op grond van artikel 3 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten is een BOD, onder gezag van de officier van justitie, belast met een viertal taken. Allereerst met de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde op de beleidsterreinen waarvoor de Minister van Veiligheid en Justitie verantwoordelijkheid draagt. Ook is een BOD belast met de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde op een beleidsterrein waarvoor een andere minister verantwoordelijkheid draagt en die door die minister in overeenstemming met de Minister van Veiligheid en Justitie aan die BOD is opgedragen. Daarnaast is een BOD belast met opsporingshandelingen in verband met strafbare feiten die zijn geconstateerd in het kader van de hiervoor bedoelde strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en die met die handhaving verband houden. Tot slot kan de officier van justitie een BOD belasten met de opsporing van andere strafbare feiten.

Het is, naast de taak die volgt uit artikel 3 van de Politiewet 2012, ook voor de uitoefening van deze taken noodzakelijk dat de hulpofficier van justitie van een BOD justitiële gegevens verkrijgt. De verstrekking van deze gegevens stelt hem in staat zijn taken beter uit te voeren, zoals dit thans reeds geldt voor de hulpofficier van justitie ten behoeve van de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en de hulpofficier van justitie van de Kmar ten behoeve van de politietaken.

Artikel I, onderdeel D (artikel 22a)

Dit betreft het herstel van een omissie. Met het besluit van 14 juni 2013, houdende uitvoering van de Wet wegvervoer goederen en houdende wijziging van het Besluit personenvervoer 2000 en het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens (Besluit wegvervoer goederen, Stb 2013, 234) is artikel 1 van het Besluit personenvervoer 2000 gewijzigd. Bij die wijziging is artikel 1, onderdeel i, verletterd naar onderdeel h.

Artikel I, onderdeel E (artikel 22c)

Zoals in paragraaf 3 van het algemeen deel van deze toelichting is toegelicht, is artikel 22c ingevoegd in het Bjsjg ten behoeve van de continue screening in de burgerluchtvaart. Op grond van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart worden gegevens over personen met een toegangsbewijs dat is gekoppeld aan een VOG met continue screening geregistreerd door de exploitant van een luchtvaartterrein en vervolgens periodiek verstrekt aan de Minister van Veiligheid en Justitie. Elke mutatie in de justitiële documentatie op naam van een persoon die in het bezit is van een toegangsbewijs dat is gekoppeld aan een VOG met continue screening wordt door de Justitiële Informatiedienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie op grond van artikel 22c Bjsjg doorgegeven aan de Dienst Justis. Binnen deze uitvoeringsorganisatie van het Ministerie van Veiligheid en Justitie verzorgt het Centraal Orgaan Verklaring Omtrent Gedrag (hierna: COVOG) de screening van deze mutatie in de justitiële documentatie. Uitgangspunt bij continue screening is dat pas wordt overgegaan tot de daadwerkelijke screening van de persoon door het COVOG als iemand een overtreding of misdrijf heeft begaan of hiervan wordt verdacht (er is een proces-verbaal opgemaakt en het Openbaar Ministerie heeft terzake een beslissing genomen). Dat wil dus zeggen dat er geen sprake is van screening door het COVOG van alle personen met een toegangsbewijs zonder concrete verdenking. Het COVOG beoordeelt of bij een hernieuwde beoordeling de VOG zou worden geweigerd. Daarvoor wordt niet alleen naar het nieuwe strafbare feit gekeken, maar naar de volledige justitiële documentatie. Indien het COVOG tot het voorlopige oordeel komt dat de VOG bij hernieuwde beoordeling zou worden geweigerd, wordt de exploitant van het luchtvaartterrein waar de betreffende persoon werkzaam is, hierover op geobjectiveerde wijze geïnformeerd. In artikel 22c Bjsjg is hiertoe opgenomen dat bepaalde justitiële gegevens kunnen worden verstrekt. Het gaat hierbij om de personalia van een persoon die in het bezit is van een toegangsbewijs (artikel 6, eerste lid, Bjsjg) en om de datum waarop of de periode waarin het strafbare feit zich heeft voorgedaan (artikel 7, eerste lid, onder f, Bjsjg). Deze gegevens worden alleen verstrekt ter zake van strafbare feiten die van belang zijn voor de beoordeling van een met het oog op het uitoefenen van de werkzaamheden op een luchtvaartterrein aangevraagde VOG. Welke strafbare feiten dit zijn, volgt uit het door de Dienst Justis gehanteerde screeningsprofiel voor de burgerluchtvaart. Het algemene screeningsprofiel van de Dienst Justis kent acht risicogebieden, namelijk informatie, geld, goederen, diensten, zakelijke transacties, proces, aansturen organisatie en personen. Voor de burgerluchtvaart wordt gescreend op informatie, goederen en diensten. De Dienst Justis koppelt een aantal functieaspecten aan deze risicogebieden en dit vormt het specifieke screeningsprofiel voor de burgerluchtvaart.

Nadat de exploitant van het luchtvaartterrein door de Dienst Justis is geïnformeerd, wordt het toegangsbewijs van betrokkene onmiddellijk geblokkeerd op grond van artikel

11a van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart. Artikel 11a van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart schrijft ook de verdere procedure voor (opnieuw aanvragen VOG en definitief innemen van het toegangsbewijs).

Artikel I, onderdeel F (artikel 26, eerste lid, onder b)

Deze wijziging verruimt de screeningsbevoegdheden van De Nederlandsche Bank N.V. (hierna: DNB). Aan DNB kunnen justitiële gegevens worden verstrekt voor onderzoek naar de betrouwbaarheid en de geschiktheid van personen die bij de DNB of de Europese Centrale Bank (hierna: ECB) in aanmerking willen komen voor een dienstbetrekking, een wijziging van de dienstbetrekking of het verrichten van werkzaamheden gedurende een zodanige lange periode dat de positie van de persoon kan worden gelijkgesteld met die van een werknemer in dienstverband. Op grond van de wijziging van dit artikel kunnen tevens justitiële gegevens aan de DNB worden verstrekt ten behoeve van tussentijdse beoordelingen van deze personen en beoordelingen van personen die tijdelijk werkzaamheden voor DNB of de ECB gaan verrichten.

Het karakter en het belang van de taken van DNB en de ECB en de bijbehorende werkzaamheden maken het noodzakelijk dat over de betrouwbaarheid van personen die werkzaamheden verrichten voor deze financiële instanties zo min mogelijk twijfel bestaat. Voor de goede orde zij opgemerkt dat het met betrekking tot de ECB gaat om justitiële gegevens van Nederlanders die in aanmerking willen komen voor een functie bij de ECB of daar reeds een functie vervullen.

Vanuit de centrale rol die DNB en de ECB vervullen is bij de beoordeling van personen ook een nationaal belang betrokken. Integriteitsproblemen bij deze financiële instanties kunnen een negatieve invloed hebben op de nationale economie. Een voortdurende bewaking van de werkprocessen, ook op het gebied van de integriteit, is daarom van belang. De bevoegdheid tot screening van personen die werkzaamheden verrichten of gaan verrichten bij DNB of de ECB is een wezenlijk middel om de betrouwbaarheid van personeelsleden te kunnen beoordelen. Met deze wijziging is het screeningsinstrument van DNB verruimd om het – kort gezegd – mogelijk te maken in beginsel *alle* personen die werkzaam zijn bij een van de genoemde rechtspersonen te screenen, ook tussentijds en ook voor personen die tijdelijke werkzaamheden verrichten, zoals uitzendkrachten of (externe) medewerkers die voor een korte periode worden ingehuurd. De gewijzigde bepaling sluit aan bij het bepaalde in artikel 26, eerste lid, onder d, Bjsg. In die bepaling is de verstrekking van justitiële gegevens aan de directeur van Joh. Enschedé Facilities BV geregeld.

(Besluit politiegegevens)

Artikel II, onderdeel A (artikel 2:13)

Dit betreft het herstel van een omissie. Met de wet van 27 oktober 2011 tot partiële wijziging van een aantal wetten op het gebied van Veiligheid en Justitie (Verzamelwet Veiligheid en Justitie 2011, Stb. 2011, 500) is artikel 16, eerste lid, onderdeel c, verletterd naar onderdeel b. Deze verlettering is nu ook in artikel 2:13 Bpg doorgevoerd.

Artikel II, onderdeel B (artikel 4:2, eerste en derde lid)

Onderdeel b van het eerste lid

De wijziging van dit onderdeel betreft de aanpassing van de verstrekking van politiegegevens aan slachtofferorganisaties. Thans kunnen ook aan de stichting slachtoffer in beeld (hierna: SiB) en de stichting Comensha, politiegegevens worden verstrekt die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 8 en 13, eerste lid, Wpg. Het doel van de verstrekking is steeds het behartigen van de belangen van slachtoffers, ook in de gevallen waarin (nog) geen strafvervolging is ingesteld.

SiB verleent hulp aan slachtoffers door het aanbieden van bemiddeling tussen slachtoffers van een misdrijf of een verkeersongeval en verdachten of veroordeelden (het zogenaamde slachtoffer-dadergesprek). Zowel verdachten of veroordeelden als slachtoffers kunnen daartoe een verzoek bij SiB indienen. Om een bemiddeling te kunnen starten heeft SiB de gegevens van de niet-initiatiefnemende partij nodig om deze te informeren over het contactverzoek van de initiatiefnemende partij. Dit betreft de zogenaamde NAW-gegevens (naam, adres, woonplaats), geboortedatum, telefoonnummer en eventueel de datum van de terechtzitting. In incidentele gevallen wordt, indien dit noodzakelijk is voor een adequate uitvoering van de bemiddeling, een proces-verbaal opgevraagd. Dit betreft alleen ernstige of bijzondere zaken.

Het College van procureurs-generaal en SiB zijn overeengekomen dat SiB strafvorderlijke gegevens van de niet-initiatiefnemende partij bij het openbaar ministerie kan opvragen. De verstrekking van de betreffende gegevens is mogelijk op grond van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (artikel 39f, eerste lid, juncto artikel 8a, eerste lid, Wjsg). Deze verstrekking is nader uitgewerkt in de Aanwijzing Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Stcrt. 2013, nr. 32596, punt IV, 4.f). Het verkrijgen van informatie over de niet-initiatiefnemende partij via het openbaar ministerie kan alleen als de zaak bekend is bij het openbaar ministerie, dus indien vervolging is ingesteld. Met deze wijziging wordt

SiB in de gelegenheid gesteld ook te bemiddelen tussen het slachtoffer en de verdachte of de veroordeelde bij onderzoeken die (nog) niet tot vervolging hebben geleid.

Comensha staat voor Coördinatiecentrum Mensenhandel. De stichting richt zich op slachtoffers van vrouwenhandel en op uitbuiting van zowel mannen als vrouwen (prostitutie en andere sectoren van mensenhandel). Eén van de taken van Comensha is het registreren van slachtoffers van mensenhandel en het verzamelen van informatie over hen. Ook coördineert Comensha de eerste opvang, zorg en hulpverlening van slachtoffers van mensenhandel. Voor de uitvoering van bovengenoemde taken is het noodzakelijk dat Comensha de beschikking krijgt over bepaalde politiegegevens. De verstrekte politiegegevens worden uitsluitend gebruikt ten behoeve van registratie en de genoemde belangenbehartiging aan slachtoffers van mensenhandel. Voor dit doel kunnen de daarvoor dienstige politiegegevens worden verstrekt, zoals identiteitsgegevens alsmede de aanduiding van het misdrijf, de periode waarin en de omstandigheden waaronder het misdrijf is gepleegd.

Onderdeel k van het eerste lid

Iedere Nederlander heeft binnen de grenzen bij deze wet bepaald, recht op een nationaal paspoort, geldig voor vijf jaren en voor alle landen (artikel 9 van de Paspoortwet). Weigering of vervallenverklaring kan onder meer geschieden indien het gegronde vermoeden bestaat dat de betrokken persoon buiten het Koninkrijk handelingen zal verrichten, die een bedreiging vormen voor de veiligheid en andere gewichtige belangen van het Koninkrijk of een of meerdere landen van het Koninkrijk dan wel de veiligheid van met het Koninkrijk bevriende mogendheden (artikel 23 Paspoortwet). Om de potentiële uitreis van Nederlanders, die in het buitenland zijn betrokken bij gewapende strijdgroepen (bijvoorbeeld de jihadistische strijd in het Midden Oosten), te voorkomen of in ieder geval te bemoeilijken kan de Minister van Veiligheid en Justitie ('Onze Minister die het aangaat') een verzoek tot weigering of vervallenverklaring van het paspoort van de betrokkene indienen. Namens de Minister van Veiligheid en Justitie wordt het verzoek gedaan door de Nationale Coördinator Terrorisme en Veiligheid (NCTV) aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK). De Minister van BZK vermeldt vervolgens de persoon op wie het verzoek betrekking heeft in het Register Paspoortsignaleringen (hierna: RPS) en deelt de autoriteiten die bevoegd zijn een reisdocument te verstrekken dan wel in te houden mee dat die persoon in het RPS is opgenomen (artikel 25, derde lid en vierde lid, Paspoortwet). De burgemeester kan het paspoort dan vervallen verklaren. Bij controle door de politie of de Koninklijke marechaussee kan het paspoort vervolgens worden ingenomen.

Ter onderbouwing van een verzoek als bedoeld in artikel 23 van de Paspoortwet is het noodzakelijk dat politiegegevens aan de Minister van Veiligheid en Justitie worden verstrekt. Daartoe dient de toevoeging van subonderdeel 4°. Deze gegevens betreffen de personalia, het BSN en het paspoortnummer van betrokkene en tevens de onderbouwing van het gegronde vermoeden als bedoeld in artikel 23 van de Paspoortwet, namelijk dat aansluiting wordt gezocht bij de jihadistische strijd. Deze gegevens worden verwerkt door de politie. De gegevensverstrekking dient een zwaarwegend algemeen belang, omdat het uitreizen met jihadistische intentie om bij terroristische groepen aan te sluiten, training te ondergaan en de gewapende strijd te ondersteunen en te voeren wordt beschouwd als handelingen die een bedreiging vormen voor de veiligheid en andere gewichtige belangen van het Koninkrijk, als bedoeld in artikel 23 Paspoortwet.

Onderdeel z van het eerste lid

Deze wijziging regelt de verstrekking van politiegegevens, die overeenkomstig de artikelen 8 en 13, eerste lid, Wpg worden verwerkt, aan het Agentschap Basisadministratie Persoonsgegevens en Reisdocumenten (hierna: BPR), met het oog op de weigering of vervallenverklaring van reisdocumenten zoals bedoeld in artikel 24, onder b, van de Paspoortwet.

Het BPR beheert namens de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties – naast de Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens (hierna: GBA), het Burgerservicenummer, de aanvraag, productie en distributie van reisdocumenten en de Persoonsinformatievoorziening van Caribisch Nederland – onder meer het Register Paspoortsignaleringen (hierna: het Register). Het Register is een registratie van personen aan wie een paspoort kan worden geweigerd of waarvan een paspoort kan worden vervallen verklaard. Ingevolge de in de artikelen 18 tot en met 24 van de Paspoortwet genoemde gronden kunnen personen in dit Register worden opgenomen. Het BPR is als beheerder verantwoordelijk voor het opnemen van personen in het Register. Een van de signaleringsgronden betreft de situatie dat sprake is van een gegrond vermoeden dat iemand handelingen verricht die het vertrouwen in reisdocument schaden of zullen schaden (artikel 24, onder b, van de Paspoortwet). De autoriteiten die zijn belast met de uitvoering van de Paspoortwet dienen de Minister van BZK, i.e. het BPR, te informeren indien zij voldoende redenen hebben om aan te nemen dat een persoon in aanmerking komt voor opname in het Register. Dit is geregeld in de Paspoortwet en de Circulaire aanpassing signaleringsprocedure Paspoortwet bij vermoeden van misbruik van reisdocumenten (hierna: de Circulaire).

De Kmar is een met de uitvoering van de Paspoortwet belaste autoriteit. De Kmar heeft onder meer tot taak de uitgifte van nooddocumenten en het onderzoek en de coördinatie van meldingen over met reisdocumenten gepleegde onregelmatigheden. In de uitvoering van deze taak registreert de Kmar gegevens omtrent de vermissing van een reisdocument en de uitgifte van nooddocumenten. Het Expertisecentrum Identiteitsfraude en Documenten van de Kmar (hierna: ECID) verwerkt deze gegevens en bewaart inbeslaggenomen reisdocumenten. Deze gegevens worden verwerkt krachtens artikel 8 Wpg. Het ECID beschikt aldus over politiegegevens die aansluiten bij de criteria voor signalering zoals genoemd onder punt 6 van de Circulaire, die kunnen duiden op misbruik van reisdocumenten en in aanmerking komen voor verstrekking aan het BPR. Het is van groot belang dat het BPR kan beschikken over deze gegevens voor de te nemen beslissing omtrent signalering in het Register. Met verstrekking van deze politiegegevens aan het BPR, in het kader van de signaleringsprocedure op grond van de Paspoortwet en de Circulaire, wordt een zwaarwegend algemeen belang gediend en de verstrekking is voor dit doel ook noodzakelijk. Om de verstrekking mogelijk te maken is op basis van de Wpg een tijdelijk besluit genomen waarin de verstrekking van de bedoelde gegevens van de Kmar aan het BPR mogelijk werd gemaakt (artikel 18, tweede lid, Wpg). De verstrekking vindt uitsluitend plaats in het kader van de genoemde signaleringsprocedure, met het oog op de weigering of vervallenverklaring van reisdocumenten, bedoeld in artikel 24, onder b, van de Paspoortwet.

Onderdeel aa van het eerste lid

Deze wijziging voorziet erin dat politiegegevens, die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 8 en 13, eerste lid, Wpg, kunnen worden verstrekt aan de inspecteur voor zover deze van belang zijn voor een goede uitvoering van de in de Algemene douanewet (hierna: Adw) aan de inspecteur opgedragen taken. De inspecteur controleert de naleving van de wettelijke voorschriften als bedoeld in de Adw. De Adw biedt de inspecteur de grondslag voor de uitoefening van alle in die hoedanigheid aan hem opgedragen taken.

In het kader van de uitoefening van het douanetoezicht wordt structureel met andere inspectiediensten samengewerkt om dat toezicht efficiënter en effectiever te laten plaatsvinden. Daartoe is de Adw opgenomen in de Regeling aanwijzing wetgeving ex artikel 4:2, tweede lid, Besluit politiegegevens (Stcrt. 2013, nr. 14546). Vanwege het structurele karakter van de beoogde gegevensverstrekking en de eigenstandige positie van de inspecteur wordt de verstrekking van politiegegevens voor dit doel afzonderlijk geregeld in artikel 4:2, eerste lid, Bpg. Die noodzaak van samenwerking is onder andere aan de orde binnen het zogenaamde grenspassageproces, waarbij zowel de Douane als

de Kmar een taak hebben. Voor een effectief en efficiënt toezicht binnen dat grenspassageproces is het van belang dat relevante informatie, waaronder politiegegevens die door de Kmar worden verkregen bij de uitoefening van haar wettelijke taken, aan de inspecteur kan worden verstrekt ten behoeve van de uitvoering van zijn taken in het kader van de Adw.

Daarnaast ziet de verstrekking van gegevens ook op andere samenwerking tussen de politie en de Douane waar de verstrekking van deze gegevens kan bijdragen aan een efficiëntere en effectievere taakuitoefening. Het kan dan gaan om bijvoorbeeld gegevens betreffende eventuele diefstal van goederen die zich onder douanetoezicht bevinden, het transport van verdovende middelen of beschermde dier- of plantensoorten of andere goederen ten aanzien waarvan de Douane een taak heeft. Gedacht moet worden bijvoorbeeld aan de vondst door politie van goederen waarvoor getoetst moet worden of aan de fiscale verplichtingen (btw, accijns, rechten bij invoer) is voldaan of dat er sprake is van smokkel of illegale handel.

Het derde lid

De wijziging van het derde lid maakt het mogelijk dat ook aan door de Minister van Financiën aangewezen ambtenaren die zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Adw, politiegegevens als bedoeld in de artikelen 8 en 13 Wpg kunnen worden verstrekt ten behoeve van de inschatting van de veiligheidsrisico's met betrekking tot de uitoefening van dat toezicht.

Op grond van deze bepaling is het voor de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Minister van Financiën mogelijk om ambtenaren belast met toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen respectievelijk de Invorderingswet 1990 en de Algemene wet inzake rijksbelastingen aan te wijzen. De controlerende ambtenaren kunnen worden geconfronteerd met agressie of geweld bij de uitoefening van het toezicht. Raadpleging van bepaalde politiegegevens bij de voorbereiding van inspecties biedt de mogelijkheid om de veiligheidsrisico's in te schatten en zo nodig voorzorgsmaatregelen te treffen. De benodigde gegevens betreffen zogenaamde bejegeningsgegevens. Dat zijn gegevens waaruit aanwijzingen kunnen worden ontleend die van belang kunnen zijn voor de inschatting van de veiligheidsrisico's (bijvoorbeeld relevante antecedenten van de betrokken persoon of personen). Ook bij de ambtenaren die zijn belast met het toezicht op de naleving van de Adw is dit aan de orde bij het uitvoeren van controleactiviteiten welke kunnen variëren van doorzoeking van specifieke locaties tot de controle van goederen van in aanleg risicovolle personen. Met deze wijziging wordt de verstrekking van gegevens aan deze ambtenaren mogelijk. Met de woorden "aan daartoe aangewezen ambtenaren" wordt tot uitdrukking gebracht dat

het vanwege de proportionaliteit en subsidiariteit niet wenselijk is dat deze informatie ter kennis wordt gebracht van alle ambtenaren die bij de douane zijn betrokken.

Artikel II, onderdeel C (artikel 4:3, zevende lid)

Artikel 4:3, eerste lid, biedt de grondslag voor de verstrekking van relevante politiegegevens, die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 8, 9, 10, eerste lid, onderdelen a en c en 13 Wpg, aan de daartoe aangewezen vertegenwoordigers van de deelnemende bestuursorganen aan een Regionaal Informatie en Expertisecentrum (hierna: RIEC), ten behoeve van de afstemming van het bestuurlijk en strafrechtelijk handhavend optreden bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit.

Een RIEC vormt een publiekrechtelijk samenwerkingsverband dat is gericht op de ondersteuning van de geïntegreerde bestuurlijke aanpak van de georganiseerde criminaliteit (Kamerstukken II 2008/09, 29 911, nr. 27). De kaders voor dit samenwerkingsverband zijn neergelegd in het Bestuurlijk akkoord geïntegreerde decentrale aanpak georganiseerde misdaad, dat is ondertekend door de minister van Binnenlandse Zaken, de Minister van Justitie, de Minister van Defensie, de Staatssecretaris van Financiën, de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de voorzitter van het College van procureurs-generaal en de voorzitter van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (Kamerstukken II 2008/09, 29 911, nr. 27, bijlage 1). Onderdeel van dit akkoord is een model-convenant waarin doel, deelnemende partijen en de regels omtrent informatie-uitwisseling zijn vastgelegd. In iedere provincie/regio/gemeente is een RIEC opgericht. De RIECs hebben tot taak de onderlinge afstemming tussen bestuurlijk en strafrechtelijk handhavend optreden op regionaal niveau te faciliteren. Daarnaast ondersteunen de RIECs het openbaar bestuur in heel Nederland door het vergroten van de bestuurlijke bekendheid met de aanwezigheid van georganiseerde criminaliteit en door het vergroten van kennis en kunde over het bestuurlijk aanpakken van criminaliteit. Ook ondersteunen de RIECs gemeenten en provincies bij de inrichting en implementatie van beleid rondom de bestuurlijke aanpak, de verbetering van de informatiepositie en bij het versterken van de regionale samenwerking. Aan een RIEC wordt deelgenomen door verschillende bestuursorganen, zoals de gemeente(n), de provincie, de politie, het openbaar ministerie, de Belastingdienst, de FIOD/ECD, de Inspectie SZW en de Kmar.

De uitwisseling van informatie tussen de bestuursorganen is van essentieel belang voor de afstemming van het bestuurlijk en strafrechtelijk handhavend optreden bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit. Informatie-uitwisseling als zodanig is een

essentieel onderdeel van de samenwerking. De Wpg voorziet in een basis voor het op structurele basis verstrekken van politiegegevens, als bedoeld in artikel 8 en artikel 13 Wpg, aan de in de RIECs deelnemende bestuursorganen (artikel 20, eerste lid, Wpg juncto artikel 4:5, eerste lid, Bpg). Gedurende de afgelopen jaren heeft de samenwerking in het kader van de RIEC's uitgewezen dat politiegegevens die zijn verwerkt op grond van artikel 8 en 13 Wpg, vaak onvoldoende zijn om zicht te krijgen op de verborgen verschijningsvormen van de georganiseerde criminaliteit en dat ook de politiegegevens die worden verwerkt op grond van de artikelen 9 en 10 Wpg van groot belang zijn voor de geïntegreerde aanpak van de georganiseerde criminaliteit. Dit betreft de politiegegevens van onderzoeken naar de schending van de rechtsorde in een bepaald geval en gegevens van de criminele inlichtingen eenheden. Deze gegevens zijn van belang voor het verrichten van integrale casusanalyses ten behoeve van het bepalen van gezamenlijke interventiestrategieën en het uitvoeren daarvan door de deelnemende bestuursorganen.

Om het verstrekken van politiegegevens, verwerkt op grond van artikel 9 en 10 Wpg, mogelijk te maken is een besluit vastgesteld op grond waarvan de politiegegevens, die worden verwerkt op grond van de artikelen 9 en 10 Wpg, aan de vertegenwoordigers van de deelnemende bestuursorganen aan een RIEC kunnen worden verstrekt. Dit betreft het Wpg-machtigingsbesluit RIECs/werkproces integrale casusanalyse (Stcrt. 2013, nr. 6711). In dit machtigingsbesluit is vastgelegd dat de verstrekking van politiegegevens aan de bij de concrete casus betrokken partner(s) uitsluitend plaatsvindt na een beoordeling per casus. Daarbij wordt een bijzondere procedure en fasering in acht wordt genomen waarbij op getrapte wijze informatie wordt vergaard van de partner(s) en, indien de casus aanwijzingen bevat dat sprake is van georganiseerde criminaliteit en het voor het verrichten van de integrale casusanalyse ten behoeve van het bepalen van een gezamenlijke interventiestrategie en het uitvoeren daarvan nodig wordt geacht, bij de regionale politie-eenheid wordt gevraagd of er relevante gegevens aanwezig zijn welke overeenkomstig artikel 9 of 10 Wpg worden verwerkt. Vorenstaande laat onverlet dat ook de regionale politie-eenheid op eigen initiatief, indien zij beschikt over politiegegevens welke overeenkomstig artikel 9 of 10 Wpg zijn verwerkt en die relevant of noodzakelijk worden geacht voor de casus, deze gegevens zelfstandig kan verstrekken. Dit laat onverlet dat een zwaarwegend opsporingsbelang, de nationale veiligheid of het belang van de bescherming van de veiligheid van personen, zich in het concrete geval tegen verstrekking kan verzetten. Voorts is vastgelegd dat de politiegegevens uitsluitend worden verstrekt aan personen werkzaam bij de aan de RIEC's deelnemende partners die zijn gescreend en die zijn geautoriseerd voor de verwerking van de gegevens en dat de verstrekking van politiegegevens slechts plaatsvindt na overleg met de bevoegde

functionaris, bedoeld in artikel 2:10 van het Besluit politiegegevens, en met instemming van de zaakofficier respectievelijk de CIE-officier van justitie.

Met de verstrekking van deze politiegegevens ten behoeve van de afstemming van het bestuurlijk en strafrechtelijk handhavend optreden bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, wordt een zwaarwegend algemeen belang gediend en deze verstrekking is voor dit doel ook noodzakelijk. Het Wpg-machtigingsbesluit RIECs/werkproces integrale casusanalyse is echter van tijdelijke aard. Met deze wijziging van het Bpg wordt voorzien in een structurele verstrekking regeling voor de verstrekking van politiegegevens, die worden verwerkt op grond van artikel 9 en 10 Wpg, aan de daartoe aangewezen vertegenwoordigers van de deelnemende bestuursorganen aan de RIECs.

Met de woorden "de daartoe aangewezen vertegenwoordiger" wordt tot uitdrukking gebracht dat het vanwege de proportionaliteit en subsidiariteit niet wenselijk is dat deze informatie ter kennis wordt gebracht van alle personen die bij de bestuursorganen werkzaam zijn. Conform de bepalingen uit het Wpg-machtigingsbesluit RIECs/werkproces integrale casusanalyse gelden bepaalde voorwaarden voor het verstrekken van politiegegevens die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 9 en 10, eerste lid, onderdeel a, Wpg. De te verstrekken gegevens betreffen uitsluitend gegevens van personen ten aanzien van wie het redelijk vermoeden bestaat dat zij de strafbare feiten, bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder a, Wpg, beramen of plegen, personen ten aanzien van wie, op basis van feiten en omstandigheden, aanwijzingen bestaan dat zij strafbare feiten beramen of plegen en wiens gegevens worden verwerkt ten behoeve van een onderzoek als bedoeld in artikel 9 Wpg of personen ten aanzien van wie aanwijzingen bestaan van betrokkenheid bij het beramen of plegen van strafbare feiten door de voornoemde personen. Tevens geldt dat de gegevens worden verstrekt aan de daartoe geautoriseerde personen die een veiligheidsscreening hebben ondergaan en dat de gegevens worden verstrekt met instemming van de officier van justitie. Tot slot worden bij de verstrekking van politiegegevens en verwerking daarvan door de bestuursorganen in de RIECs de overige voorwaarden, zoals gesteld in het Geactualiseerd Bestuurlijk Akkoord, inclusief de bijbehorende bijlage en in het Convenant, inclusief het bijbehorende Privacyprotocol RIEC-LIEC bestel, in acht genomen.

Artikel II, onderdeel D (artikel 6a:6)

Vierde lid

Dit betreft het herstel van een omissie. Bij besluit van 6 oktober 2010 Stb 2010, 383, houdende wijziging van het Besluit politiegegevens met het oog op de toepasselijkheid in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba is het besluit aangepast aan de nieuwe staatkundige positionering van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Daarbij is in artikel 6a:6, vierde lid, Bpg een deel van de tekst weggefallen. Het betreft dezelfde bepaling als die van artikel 4:3, vierde lid, Bpg. Met onderhavige aanvulling is deze omissie hersteld.

Vijfde lid

De wijziging van artikel 6a:6, vijfde lid, Bpg maakt de verstrekking van politiegegevens aan de gezaghebbers van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba mogelijk. Op grond van de Wapenwet BES en de Vuurwapenwet BES zijn de gezaghebbers belast met het verstrekken van een machtiging voor het dragen of voorhanden hebben van een wapen of vuurwapen. De gezaghebbers zijn verder belast met het verlenen van consent voor invoer, uitvoer, doorvoer of vervoer van vuurwapens en munitie. Ten behoeve van de beoordeling van een aanvraag tot een machtiging of een consent is het van belang dat een gezaghebber politiegegevens van de aanvrager kan raadplegen. Op grond van artikel 6a:6, vijfde lid, kunnen politiegegevens, die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 8, 9, 10, eerste lid, onderdelen a en c en 13, Wpg worden verstrekt aan de Minister van Veiligheid en Justitie, voor het nemen van beslissingen als bedoeld in de Wapenwet BES en de Vuurwapenwet BES. Hiermee is met name bedoeld op het verlenen van een vergunning aan schietverenigingen (artikel 2a Wapenwet BES). Thans kunnen ook aan de gezaghebber, ten behoeve van het verlenen van een machtiging of consent, deze politiegegevens kunnen worden verstrekt.

Artikel III (*Besluit beveiliging burgerluchtvaart*)

In paragraaf 3 van het algemeen deel is de continue screening in de burgerluchtvaart un algemene zin toegelicht. Het nieuw ingevoegde artikel 11a van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart ziet op het achtergrondonderzoek dat nodig is voor het verkrijgen van een toegangsbewijs dat toegang verleent tot de om beveiligingsredenen beperkt toegankelijke zones van een luchtvaartterrein waar geen passagiers mogen komen. De controle van het strafregister dat onderdeel uitmaakt van het achtergrondonderzoek als bedoeld in 11.1.3. onder b van EU-verordening 185/2010 wordt vervuld door een verklaring omtrent gedrag (VOG), die is gekoppeld aan continue screening of een verklaring van geen bezwaar (VGB).

In het eerste lid van artikel 11a wordt met de term 'om beveiligingsredenen beperkt toegankelijke zones' aangesloten bij EU-verordening 185/2010 (Secure Restricted Area (SRA), punt 1.1.2 en 1.1.2.1). Daarmee valt de luchtzijde van een luchtvaartterrein, voorzover niet aangewezen als SRA, buiten de reikwijdte van deze bepaling.

Dat wordt bedoeld op delen van SRA waar geen passagiers mogen komen, blijkt uit het feit dat artikel 11a ziet op die delen van het luchtvaartterrein als bedoeld in artikel 37b, eerste lid, onder b en c, van de Luchtvaartwet (hierna: LW).

Bij de indeling van de verschillende delen van een luchthaven wordt in de praktijk veelal aansluiting gezocht bij de indeling die volgt uit EU-verordening 185/2010. Gezien het feit dat die indeling thans niet overeenkomt met de indeling zoals die blijkt uit de LW, is in artikel 11a gekozen voor deze gecombineerde opzet.

Personeel dat toegang heeft tot deze beperkt toegankelijke zones dient in het bezit te zijn van een door de exploitant van een luchtvaartterrein verstrekt of erkend toegangsbewijs, zo blijkt ook uit het eerste lid. Voor de afgifte van een dergelijk toegangsbewijs moet een achtergrondonderzoek plaatsvinden, zo stelt het tweede lid. Het achtergrondonderzoek voor een toegangsbewijs dat toegang verleent tot de in het eerste lid genoemde delen van het luchtvaartterrein kan alleen worden vervuld door een verklaring omtrent het gedrag (VOG), die is gekoppeld aan continue screening, of een verklaring van geen bezwaar (VGB) (zie ook paragraaf 3 van het algemeen deel en de artikelsgewijze toelichting bij Artikel I, onderdeel E van deze nota van toelichting). Voor de goede orde, ook voor het toegangsbewijs dat toegang verleent tot de om beveiligingsredenen beperkt toegankelijke zones waar wel passagiers mogen komen of bepaalde delen van de luchtzijde, dient een achtergrondonderzoek te worden verricht. Dit valt echter buiten de reikwijdte van dit besluit, omdat dit besluit ziet op het mogelijk maken van continue screening in de burgerluchtvaart.

Voor de uitvoering van deze continue screening is het noodzakelijk te bepalen welke personen in het bezit zijn van een toegangsbewijs, dat is gekoppeld aan een VOG met continue screening. Daartoe dient de exploitant van een luchtvaartterrein bepaalde gegevens te registreren van de personen aan wie deze toegangsbewijzen worden verstrekt. Tevens dient de exploitant periodiek een overzicht van deze personen te verstrekken aan de Minister van Veiligheid en Justitie, i.c. de Justitiële Informatiedienst. Voorzien wordt dat de exploitant dit overzicht maandelijks verstrekt. Het overzicht dient de voor- en achternamen alsmede andere identificerende gegevens te bevatten die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de continue screening van alle personen aan wie een toegangsbewijs is afgegeven dat is gekoppeld aan een VOG met continue screening. Met andere identificerende gegevens in dit lid wordt bedoeld op de geboortedatum, het geboortjaar, de geboortegemeente, de eventuele geboorteplaats in het buitenland, het

geboorteland en adresgegevens. De Justitiële Informatiedienst kan met deze gegevens nagaan of er mutaties plaatsvinden in de justitiële documentatie van personen die in het bezit zijn van een toegangsbewijs dat is gekoppeld aan een VOG met continue screening plaatsvinden. Het derde lid van artikel 11a van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart geeft de grondslag voor de registratie en verstrekking van deze gegevens. De verstrekking van de gegevens van de Justitiële Informatiedienst aan de Dienst Justis en de verstrekking van de gegevens door de Dienst Justis aan de exploitant van een luchtvaartterrein wordt geregeld in artikel 22c Bjsgr (zie verder paragraaf 3 van het algemeen deel en de artikelsgewijze toelichting bij Artikel I, onderdeel E van deze nota van toelichting).

Door de verstrekking van bepaalde justitiële gegevens door de Dienst Justis aan de exploitant, ontstaat bij de exploitant het vermoeden dat iemand die in het bezit is van een toegangsbewijs, dat is gekoppeld aan een VOG met continue screening, niet meer voldoet aan de eisen voor het afgeven van een VOG. In het vierde lid van artikel 11a is geregeld dat de exploitant in dat geval verlangt dat die persoon opnieuw een VOG aanvraagt en terstond overlegt. De exploitant bepaalt de termijn waarbinnen de persoon de nieuwe VOG moet aanvragen. Dit kan een korte termijn betreffen, aangezien het aanvragen van een VOG op verschillende manieren kan. De persoon kan naar het gemeentehuis van zijn gemeente of kan de VOG online aanvragen. In afwachting van deze aanvraag en het verdere verloop wordt het toegangsbewijs van betrokkene door de exploitant onmiddellijk na het ontvangen van de signaalbrief van de Dienst Justis geblokkeerd. Zodoende heeft de betreffende persoon vanaf dat moment geen toegang meer tot de bedoelde delen van het luchtvaartterrein. Tot slot wordt in het vijfde lid geregeld dat indien de persoon de nieuwe VOG niet kan overleggen binnen een redelijke termijn, zijn toegangsbewijs definitief wordt ingenomen. Bepalend voor die redelijke termijn is de termijn die de Dienst Justis normaal gesproken nodig heeft voor het verwerken van de aanvraag en de verstrekking van een VOG.

De Minister van Veiligheid en Justitie,